

उपलभन् उपालभन् ॥ ९५ ॥ कतक ० ॥ ८३ ॥ इतिरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेयु० एकनवतितमःसर्गः ॥ ९१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
रुधिरिति ॥ १ ॥ सन्निपत्य संगृह्य ॥ २ ॥ युद्धव्रणजपीडावशाद्विभीषणं हनूमंतंचावष्टभ्य अवलंब्येत्यर्थः ॥ ३ ॥ अभिक्रम्य प्रदक्षिणीकृत्य ॥ शक्रस्येंद्रानुजोयथा
यथोपेंद्रेंद्रसमीपितिष्ठति तद्वत् ॥ इंद्रस्येवबृहस्पतिरितिपाठे ॥ गुणप्रधानभावेनावस्थानमात्रेदृष्टांतइत्यर्थः ॥ ४ ॥ निष्टनन्निति विभीषणइत्याकर्षः ॥ हृष्टोविभीषणः संतुष्टा

तदसुकरमथाभिवीक्ष्यहृष्टाःप्रियसुहृदोयुधिलक्ष्मणस्यकर्म ॥ परममुपलभन्मनःप्रहर्षविनिहतमिंद्ररिपुंनिशम्यदेवाः ॥ ९५ ॥ इ
त्यार्षे० रा० वा० यु० एकनवतितमःसर्गः ॥ ९१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ रुधिरक्लिन्नगात्रस्तुलक्ष्मणःशुभलक्षणः ॥ वभूवदृष्टं
हत्वाशत्रुजेतारमाहवे ॥ १ ॥ ततःसजांबवंतंचहनूमंतंचवीर्यवान् ॥ सन्निपत्यमहातेजातांश्चसर्वान्वनौकसः ॥ २ ॥ आजगामततः
शीघ्रंयत्रसुग्रीवराघवौ ॥ विभीषणमवष्टभ्यहनूमंतंचलक्ष्मणः ॥ ३ ॥ ततो राममभिक्रम्यसौमित्रिरभिवाद्यच ॥ तस्थौभ्रातृसमीप
स्थःशक्रस्येंद्रानुजोयथा ॥ ४ ॥ निष्टनन्निवचागत्यराघवायमहात्मने ॥ आचक्षतेतदावीरोघोरमिंद्रजितोवधं ॥ ५ ॥ रावणेस्तुशिर
श्छिन्नंलक्ष्मणेनमहात्मना ॥ न्यवेदयतरामायतदाहृष्टोविभीषणः ॥ ६ ॥ श्रुत्वैवतुमहावीर्योलक्ष्मणेनेंद्रजिद्वधं ॥ प्रहर्षमतुलंलेभेवा
क्यंचेदमुवाचह ॥ ७ ॥ साधुलक्ष्मणतुष्टोस्मिकर्मचासुकरंरुतं ॥ रावणेर्हि विनाशेनजितमित्युपधारय ॥ ८ ॥ सतंशिरस्युपाघ्रायलक्ष्म
णंकीर्तिवर्धनं ॥ लज्जमानंबलात्स्नेहादंकमारोप्यवीर्यवान् ॥ ९ ॥ उपवेश्यतमुत्संगेपरिष्वज्यावपीडितं ॥ भ्रातरंलक्ष्मणंस्निग्धंपुनः
पुनरुदैक्षत ॥ १० ॥ गमनेनैवेंद्रजिद्वधंनिष्टनन् बोधयन्नित्व निकटमागत्य राघवायसामान्यतइंद्रजिद्वधमाचक्षे ॥ ५ ॥ ततःकिंकर्तृकोवधइत्याकांक्षायामा
ह ॥ रावणेरिति ॥ छिन्नमितिन्यवेदयत् ॥ ६ ॥ ७ ॥ जितमित्युपधारय इदानीमेवास्माभिरितिशेषः ॥ ८ ॥ लज्जमानं भ्रातृसन्निधौएवंकृतमितिवक्तुंलज्जयायुतं कि
याबाहुल्याच्चैतेषुश्लोकेषु पुनःपुनःकर्मपदप्रयोगः ॥ अंकमारोप्य अंकेउपवेशनायाकृष्य ॥ ९ ॥ अवपीडितं शस्त्रव्रणैरितिशेषः ॥ यद्वावपीडितं गाढमालिग्य ॥ १० ॥